

СПРАВА «КИРИЛЛОВ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF KIRILLOV v. UKRAINE)

(заява № 64603/12)

Стислий виклад рішення від 27 травня 2021 року

У листопаді 2007 року Шевченківський районний суд міста Запоріжжя визнав заявника винним за фактом вчинення правопорушення та обрав йому покарання у виді позбавлення волі на строк дев'ять років і шість місяців, які обраховувались з дня його затримання, а саме: з 10 серпня 2004 року. Апеляційний суд Запорізької області зменшив цей строк до п'яти років.

Під час відбування покарання у першій справі щодо заявника було порушено другу кримінальну справу. Жовтневий районний суд міста Запоріжжя, який розглядав другу кримінальну справу, обрав йому запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, який неодноразово продовжувався.

10 серпня 2009 року заявник був звільнений з-під варти у зв'язку із закінченням строку відбування покарання, обраного у першій кримінальній справі та повторно затриманий у зв'язку з другою кримінальною справою. Згодом Верховний Суд України скасував ухвалу постановлену апеляційним судом у першій кримінальній справі та направив її на новий розгляд до апеляційного суду.

11 серпня 2009 року Верховний Суд України продовжив строк тримання заявника під вартою під час проведення розслідування у другій кримінальній справі, який неодноразово продовжувався.

У 2010 році Апеляційний суд Запорізької області скасував вирок суду у першій кримінальній справі та направив її на новий розгляд до Феодосійського міського суду. Згодом дві кримінальні справи щодо заявника були об'єднані. 12 серпня 2010 року Феодосійський міський суд провів підготовче засідання та продовжив строк тримання заявника під вартою не вказавши підстави для такого рішення та строку тримання його під вартою. 27 квітня 2012 року заявника було визнано винним та обрано покарання у виді позбавлення волі на строк сім років і дев'ять місяців, які обраховувались з дня його первинного затримання. У травні цього ж року заявник був звільнений з-під варти.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) у зв'язку з необґрунтованим триманням його під вартою у період з 10 до 11 серпня 2009 року та з 31 травня до 12 серпня 2010 року, а також на продовження строку тримання його під вартою у період з 12 серпня 2010 року до 27 квітня 2012 року постановою суду без наведення підстав та строку такого тримання.

Розглянувши скарги заявника на необґрунтоване тримання його під вартою у період з 10 до 11 серпня 2009 року та з 31 травня до 12 серпня 2010 року, Європейський суд зазначив, що заявник не надав всі підтвердуючі задокументовані докази незаконності тримання його під вартою. З огляду на це Європейський суд дійшов висновку, що ця частина заяви є явно необґрунтованою та має бути відхилена на підставі підпункту «а» пункту 3 та пункту 4 статті 35 Конвенції.

Щодо скарги заявника на безпідставне продовження строку тримання його під вартою у період з 12 серпня 2010 року до 27 квітня 2012 року Європейський суд дійшов висновку, що Феодосійський міський суд у своїй постанові від 12 серпня 2010 року не навів обґрунтовані підстави для продовження строку тримання заявника під вартою та не встановив строку подальшого тримання його під вартою, що не гарантувало заявнику належний захист від свавілля, та констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятною скаргу за пунктом 1 статті 5 Конвенції на свавільність тримання заявника під вартою у період з 12 серпня 2010 року до 27 квітня 2012 року, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції;

3. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 1 800 (одна тисяча вісімсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».